

פרת חטאת פרק ארבעה עשר זבחים ק"ז.

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) (רש"י ד"ה וכל שהנצור וכי'
ככלל מותרות בחיות יחיד כגל'
יהד"א):

שינוי נוסחאות

[illegible]

נמלאו זכין וטמאי מתים משחלקין חוץ למחנה. שכינה לבדה דהא שיהם מותרין במחנה ישראל כדאמר' בפסחים ב' אלו דברים וד' (א). מחניטם. שני מחנות משמע אחת י לכל וזו ואחת לכל טמא נפש אלול ודאי הואי מחנה ליה ומשחלקין טמאי מתים ממחנה שכינה

ומומרים במחנה ליה חזין ובעלי
קריין משתמין חוך למחנה ליה:
אלא מאי מחנה ישראל אל הוילן
והשילח חוך למחנה ליה שזי
שס א קבע מחנה והיה הוא כשדה
בעלמא ומומרים מזרעין לישב שס
הכריחן להשתלם ממחנה ישראל וישבו
נעשו עס חזין: א"ר מנאס ויסו
ופלורטיס. חוך למחנה ליה בגלגל:
אלא בולסו סו. ודקמני לא היו אלא
שמי מחנות לענין קליטה הוא
דנשתלקא מורת מחנה ליה מלקטין
את הכרעיס שוגג: ושמתי ק"ל מקום:
בסיך. רמו לו הקב"ה למשה במתן
תורה שחיה למעלה וו כדמכין
(דברים ד) אל ידילי משה שלג ערס
בקור ארבעים שנה א"ל מקום.
המקום שלג דהיינו מחנה ליה אף
הוא נקלט ד: מללן אמרו בן לוי.
שהיה ד: דר צעיר קאטל שכל ארבעים
ושהנו שערות של לויים עמך מקלט
היו כדאמרי' במס' מכות (דף יד.)
ואם הרג צבאנא גולה לאחד שמערי
צבאירו דדריש איהו גולה: ואם גלס
מקום א"ל הוילן נולס: ואם גלס
בפלסו. עמלו כגון משכונה לשכונה:
פלסו קולטו. דומיא דמדבר שהיה
מחנה ליה קולטת: כל הנילו וסניד
קרב כבסה. קטנה דאילו כבסה
גדולה ע"כ קרבו מולו צבור דכתיב
ויעשו את הספה בגלגל אלא בקטנה
ואמר א דקריב דנריס ונדרות ולא
חזות וצבורת כהני מ"ה א"ל נהילא
חז"ל מארי: מחנות ומירוס. דרר
וינדס הוא וקריב: כל שאין ינדס
וינדס אין קרב כבסה. קטנה דליף
שמימי לקמיה (ע"פ) שאין יחד מקריב
טובה בשעת הימר בצמות ואפילו

גדולה ויצור בקטנה לא מקריב כו' = אישמה דלן חזות
קריבין בקטנה. ואי קשיל לר' מאיר איכ יחיד לא עשה פסחו בגלגל
וקרע חביו = ויעשו את הפסח (ומהדר ט) פסח קריב צבור קרי ליה
לחתי כנעוסי בנס' יומא (דף קנ"ג) והכי נמי דרש' קמין אף
צבור לא קריב אלא פסחיה = אלתא קריב צבור קרי ליה. לחתי
ילין טעמא דלוחו: לא קריב = כו'. לאסוקי מנחות וטירות
דלא קריב בנחה קטנה: כל שצבור והיחיד מקריבין באל
מועד שצמד. דהיינו כל הקרבנות כולן נדרים ונזבות וחזבות
שקובע עלן ומן מקריבין באל מועד שגלגל דהוא מכלל גדולה.
והשאה פליג אדרימ' ואדרבן דמתקנין כל שצמד כו' לאשמועינן דלן
חילוק באל = מועד שצמד לאחל מועד שגלגל מכלל דשמשניהו
לר"מ ורבנן דלחמי ים חילוק וזה = חילוק שאין יחיד מקריב בו
חזבות ועממיהו = נמי שמשעין לקמן נ"פ' דלפי' באל גדולה לא
צבור יחיד אלא נדרים ונזבות ולר' מאיר מנחות וטירות בכלל = (ב)
במוט מופרות. במוט יחיד: ובמוט שצמד הגג. היא במוט
יחיד: אלא עולה ושולמים. ולו מנחות וטירות: וכן וכן.
במחצ צבור ובמחצ יחיד לא קרבו בכן יחיד אלא עולות ושולמים. וקמן
במשעין פליג אכולהו דלוחו כסירה לא דלן חילוק וצבור בין
הקריבין בגדולה לא יחיד מקריב בקטנה = אלא פסחיו כו'. לחתי

ממים משתלחין חוץ
אמרה ו'לא יטמאו את
זה ומתנה לזה א"ל רבא
ול לא הוא נמצאו א'
למקום אחד והתורה
י'שב טמא אחר עמו
לחאו הו וימאי לא עזי
קלימא מכלל דבמדרב
לזיה אין ו'והא תניא
בחיך מקום מקומך
שמגלין במדרב להיכן
אנא אמרו בן לוי ז'שהר
ם גלה לפלכו ז'פלכו
י'רב אחא בריה דרב
טו'ישב עיר שקלטתו
ת"ר כ'כל נידר ונידב
אין נידר ונידב אין קרב
ת קריבין בכמה דברי
ו'יחיד ז'אלא עולות
ידה אומר כל שהצבור
שבע מועד שבמדרב
שבגלגל מה בין אהל
אהל מועד שבגלגל
אלא היו במות מותרות
היו הבמות מותרות
אלא היה מקריב עליה
וחכ"א כל שהצבור
שבמדרב מקריבין
וכאן וכאן ז'לא קרבו
למים בלבד ח'ר'שמעון
תקריבו אלא פסחים

לכתחלה אין זקוק ללשון
 טהור ונחתמה לה ציור מן
 תלמוד: כל הדרד וצדד
 נחתמה קטן דמחמסר ואשין
 נאצור קטן מקריבין בקטנה וזו
 היסוד הכמות לה מלח
 דמחמסר היסוד לה שיהיה
 מלח ורבע של מיליון
 נחתמה גדולה
 כלל אשר איתנו עושים פה
 נעניו עשר שעות
 היסוד אשעיו קלי דיהא במ
 הקריבין כ"י פ"י בקטנה
 מיליון לצבור קטן מדכדי
 עמון לא היסודי נחתמה
 נאצור

מדבר לגלגל צבמה גדולה ו
פר העלם דבר ושעיר

הַמִּסְתַּלֵּץ אֶלֶּה מוֹלִיכִן עִמּוֹ וּבִמְקוֹס חַיִּיתוֹן
וְקוֹנְטֵרס וּנְרָאָה דֹּאף שַׁעַת לֵאמֹר הִלִּכְתֶּם שֶׁרִי
י"ט שֶׁנֶּסֶק אֵחֶל מוֹעֵד הוּא יְדוּקָא לְקֹדֶשִׁים
וְהוּא אֵחֶל קֹדֶשִׁי קֹדֶשִׁים דְּבַעֵי מַחֲיָא חַיִּין

בנתלקו נמסעות חין מחנה שרית
קיים ולתם הפנים ופאר קדשים
מיפסיל ביואל בדמוכה במנחות ב'פ'
שמי הלחם (דף ק"ה) ולעיל ב'פ' קדשי
קדשים (דף ס"ה) דלמר בשי מקומות
קדשים ואלטין ומוקי לה ב'פ' קדשי
קדשים ולאחר שפירקו לים את המשכן
היינו כל זמן שאז נסע מכל וכל
דעדיין המזבח וקלעי המזרז במקומן
וא"ם ברש שמי הלחם (מנחות דף ק"ה)
דלעילי נלחם הפנים חס נפסל
במסעות ומפרש דבמקדור כ"ע
לא פלגי דלא מיפסיל כי פלגי
במסולק מאן דלמר אינו נפסל
דנדרשינן דלע"פ שנסע האל מועד
הוא ודלדן הלא לגלגס הוא דלחל
פ' להדיע חלז דלא יסע חללה
והשאל חלז לא משני דלחל לקדשים
קיים ולקדשי קדשים קודם פילוק
לקעלים^א וזהו תורה אפיה ברד
ישב. שאל יסע חלז חלזים ויחסי
עמו חלזי דרז סוניה לר"ש וזהו
דרשאל לר' יהודה דלר"ש דרש ליה
מקרא חלזים בנפסלים ברשאל חלז
דברס (דף ס"ה) יחל ליה לרש"ס
לאחר דרשאל פסוקים והלזרס^א

פִּלְכוֹ קָשְׁתוֹ. קָד דְּלוּשָׁה בְּנִמְחָה
(א) כְּמוֹ תָּקַן וְנָסַח: **עֵינִי** שִׁקְשִׁיתִי
כְּבָר. עֵקֶר הָעֵרָא בְּרִזְוֹת שְׁהָרָה דְּנִי
מִקְלָטוֹ וְתִרְיָדָה מִתְּנִיבָה בְּמִכּוֹת פ"ב (ב)
(ג) הָרָג בְּזֹאֵתָה הָעֵיר גִּזְלָה מִשְׁכּוֹתָה
לְשִׁכּוֹתָה וְלִי גִזְלָה מֵעֵיר וְשִׁמְחָה
הָיִינוּ לְנִחְלָתָהּ דֵּכֵן לִי גִזְלָה מֵעֵיר
לְעֵיר אֲבָל לְדִעְבָּד אֶת אֲמָרְתִּי דְּאֵס
גִּזְלָה לְחֹק פִּלְכוֹ פִּלְכוֹ קָלְטוֹ וְיִמְשְׁלֵן
לְפָנָן הָיִינוּ מֵעֵיר לְעֵיר וְאֵס וְזִכָּר
לְחֹק פִּלְכוֹ כְּגוֹן מִשְׁכּוֹתָה לְשִׁכּוֹתָה וְכָן
מִשְׁמַע פ"ב הַיְּהוֹשֻׁעַ אִי נִמְיֹס

העיר והא' גדולה לעיר אחרת כדי להלך
שטותה לשטותה אם חזר לשטותה כלא
ב' קרב בבמה. אפי' מנחת ומזבח קרב
עיר ויחד אין קרב בנמה קטנה דאילו
גדולה יחד אפי' גדולה לא קרי בשעת
יומא מלתא דר' יהודה דכפ' בנותרם
גבור יחד מקריין בו מכלל דשמיניה
או חכו חקוין שאין יחד מקריב חובות
אין תמיר ורענן דשמי' לא תפשו בגלגל
זיוס חובות ואפי' גדולה אלא אלא
היינו נדבות ר' יהודה סבר דכי כמי
ות יחד: ר"ב שמעון אובר אף צבור
ר"ש פליג אכולהו דמלוה כפירה להו
לגלגל בנמה גדולה ר"ש אומר אף
הימר יחד מקריב בקטנה אלא פסחים כי

מא דהא חכמים דלעיל גמי הכי אחרי:
רבי שמעון אומר אף צבור ענשם לא
עבודת כוכבים לא קרבו להם בגלגל:
לא

עין משפט
גר מצוה

א מ"י פ"ג מהלכות ביאת
המקדש הלכה ב:
בז ב מ"י פ"ו מהלכות ביאת
הלכה ה:

תורה אור השלם

1. מזכר עד נקבה חשולו אל
מיצין למתנה תחשולו ולא
יטאטא עד מצרים אישך
שכן תחובם. במכור ה, 2
2. אמר לי אישך דנענב בו יטאטא
קטא עד קדש יושב מיצין
למתנה משכבו.
3. ויארש לי צדה תחשולו
אנא ליה ושמי קל מסום
אישך יטאטא.
4. כי בעיד מקללו יא
מז חבון תהיל ואישך מות
דבון תהיל ישוב דרנא אל
ארץ אחותה.
במכור לה, כח

מוסף רש"י

[illegible]

ליקוטים

[illegible]